

## תלמודו בידו

### דף יז עמוד ב

**א] כיצד אשת אחיו שלא היה בעולמו פטורה מחליצה ויבום, ופוטרת את צרתה ?**

**ב] מת ראובן, ועשה שמעון מאמר באשתו, ומת שמעון, האם לוי שנולד בין מיתת ראובן למיתת שמעון מייבם את אשת שמעון ?**

**ג] מניין שמצות יבום נאמרה באחים מן האב, ולא באחים מן האם ?**

**ד] האם דנים גזירה שוה במילים הדומות במשמעות אך לא בלשון ?**

**א] פטורה:** ראובן ושמעון אחים, ומת ראובן בלא בנים, ולאחר מותו נולד לוי אחיו. הרי לוי לא היה בעולם יחד עם ראובן, ואסור לו לייבם את אשת ראובן. שנאמר "כי ישבו אחים יחדו", שהיתה להם ישיבה אחת בעולם. **פוטרת צרתה:** ייבם שמעון את אשת ראובן ומת, אשת ראובן פטורה מחליצת לוי. ואף אשתו השניה של שמעון יוצאת בלא כלום.

**ב] מן התורה:** מייבם. שאין מאמר קונה ביבמה מן התורה, ואין דינה כצרת אשת ראובן הפטורה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו. **מדרבנן:** אסור לייבמה, אלא חולצת. שמאמר קונה קצת, ונחשבת כצרת אשת ראובן. [לבית שמאי מאמר קונה קנין גמור, ואשת שמעון היא צרת ערוה ויוצאת בלא חליצה].

**ג] רב:** "אחים יחדו" משמע שהם מיוחדים בנחלה, שראויים לרשת זה את זה. **רבה:** נלמד בגזירה שוה "אחים אחים" מבני יעקב, שהיו אחים מן האב ולא מן האם.

**ד] דנים,** ובלבד שאין פסוק אחר השוה בלשון. כגון "ושב הכהן" ו"בא הכהן", בענין בית שיש בו צרעת. ללמד שכשם שלאחר שבוע ההסגר הראשון, אם ראה הכהן שהנגע גדל, חולץ את האבן שבה הנגע, וקולף הטיח סביב, וטח מחדש. כך לאחר שבוע ההסגר השני, אם התרחב הנגע חולץ האבן, קולף הטיח וטח מחדש.